

La mediterrània: realitat o metàfora. Àngel San Martín (ed.). Actes de la IX Universitat d'Estiu a Gandia-1992, Ajuntament de Gandia/Universitat de València, València, 1993, 249 p.

La Mediterrània comença allà on apareixen les primeres oliveres i acaba amb les primeres palmeres del desert. Així defineix el *mare nostrum* dels romans un poeta iugoslau.

Però, per damunt d'aquesta suspecta uniformitat del terreny, hi ha moltes altres consideracions que, si bé en fan impossible la definitiva definició, contribueixen, en canvi, a fer palmària la rica diversitat de conceptes que s'apleguen sota el nom del mar tancat, subjecte i epítet alhora, punt de confluència i principi de contradicció. Si des de la perspectiva històrica es pot afirmar alguna cosa és que la Mediterrània no ha estat, precisament, *mare tranquillitas*. Dir que el llac mediterrani és bressol i gresol de cultures, de civilitzacions i, per això mateix, de guerres

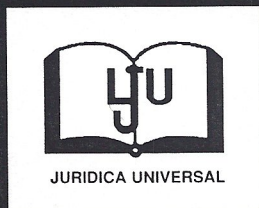
és, potser, dir-ho tot. Però tampoc és dir res. Si ho observem tot des de la talaia actual, la Mediterrània no seria, al capdavant, sinó un riu —un riu, això sí, amb moltes altres mars a les entràmenes— que divideix/diferencia la Terra de Dalt, la de la cultura occidental, i la Terra de Baix, el Magrib, que curiosament —i qui sap si per reblar més encara el clau— també vol dir, si fa no fa, això: *occident*. Al final, la disjuntiva hauria de resoldre's en conjunció. Però també, admetre que la Mediterrània és la realitat d'una metàfora o la metàfora d'una realitat significa renunciar a buscar l'*unicum*, aquell concepte o aquella idea que personalitze la Mediterrània més enllà d'un conjunt de terres banyades per una mateixa mar. I per això mateix aquestes Actes apleguen un manoll de comunicacions necessàriament adreçades a la dispersió temàtica: la Mediterrània des de la història, des de la cultura, des de la política, des del feminisme i, com no, des de l'oceanografia, des de l'ecologia i/o l'ecologisme. Perquè la Mediterrània és tot això i més. Realitat, però metàfora.

Marc Borràs

Dir que vivim en la societat de la informació no és gens original ja. Filòsofs postmoderns, teòrics de la comunicació, sociòlegs i assagistes diversos, d'una banda, i informàtics, documentalistes i, en general, gestors d'informació, d'altra banda, prou que en parlen ja. Tanmateix, la gestió dels recursos informatius —nova expressió a l'alça en el mercat de les definicions— no és ni tan novedosa ni rupturista com alguns pretenen de fer-nos creure. A Europa, des de l'edat mitjana fins a la il·lustració, passant pel renaixement, la vocació compiladora —la utopia enciclopèdica— és fàcilment resseguible, des de les *Etimologies* de sant Isidor o les *Summes* medievals fins a arribar a l'esforç enciclopèdic francès. Per això, la UIMP convocà un curs les actes del qual apareixen ara sota la cura d'Evangelina Rodríguez, professora de la UV. **De las academias a la enciclopedia** conjuga les aportacions de diversos especialistes avaluant la importància de l'enciclopèdia i les acadèmies, associacions tan usitades a l'època moderna. València no en fou excepció: en 1591 es formava l'*Academia de los Nocturnos*. Cinc-cents anys després, l'excusa de l'aniversari possibilità l'aparició d'un volum d'indubtable interès com ara aquest. Perquè, difícilment, hi ha res de nou sota el sol. Ni la cultura de la informació.

LIBRERÍA JURÍDICA-UNIVERSAL

SECCIONES DE:
DERECHO ECONOMÍA
EMPRESA CONTABILIDAD

SOLICITA TU CUENTA DE LIBRERÍA

Comedias, 21 Tel. 351 57 64 Fax 351 34 34 - 46003 VALENCIA
Aries Gráficas, 14 Tel. 393 32 86 Fax 360 39 52 - 46010 VALENCIA

La «Col.lecció Educació» del Servei de Publicacions de la Universitat de València acaba d'editar, en la sèrie *Materials*, el primer manual científic en català. **Electromagnetisme bàsic**. L'autor, Francesc Pomer, professor de física aplicada ha gaudit d'una de les cinc beques que va donar el Servei de Normalització Lingüística per a la confecció de manuals escrits en català. Aquest manual en concret està especialment adreçat als estudiants de Físiques.

D'una altra banda, el Servei de Publicacions ha encetat també una nova sèrie, *Textos teatrales hispánicos del siglo XVI*, dins de la col.lecció *Oberta*, amb tres nous títols.